

Καλές ειδήσεις από την Ισπανία

Εφύτρωσε από κει που δεν το περίμεναν και τώρα τρέχουν να προλάβουν την καταστροφή τους. Ο λόγος για το ισπανικό Podemos, το οποίο, σύμφωνα με δημοσκόπηση που δημοσιεύτηκε στην έγκυρη εφημερίδα «El País», προηγείται στην εκτίμηση εκλογικής επιρροής, μόλις δέκα μήνες μετά την ίδρυσή του, αφήνοντας πίσω του το σοσιαλιστικό κόμμα (πάντως αντέχει), τη Δεξιά του Ραχόι (καταποντίζεται) και την Ενωμένη Αριστερά

Του
**Τάσου
Παππά**

(κινείται μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας). Το Podemos γεννήθηκε στις πλατείες των αγανακτισμένων και κατάφερε μέσα σε λίγο καιρό να κεφαλαιοποιήσει την οργή του ισπανικού λαού για τις πολιτικές λιτότητας τις οποίες υπηρέτησαν με αυθάδη επιμονή οι κυβερνήσεις των σοσιαλιστών και των συντηρητικών. Είναι προφανείς οι ομοιότητες με τα όσα συμβαίνουν στη χώρα μας. Και ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε από χαμηλά και εκτοξεύτηκε. Αξιοποίησε τον θυμό των λαϊκών και των μεσαίων στρωμάτων για τα μνημόνια, Πέτυχε να συσπειρώσει στις τάξεις του

ένα μεγάλο μέρος των συλλογικοτήτων της Αριστεράς που, αν και βολόδεραν στο περιθώριο, ναρκισσεύονταν ότι κατείχαν τη μοναδική επαναστατική αλήθεια. Και το κυριότερο: πρότεινε μια στρατηγική εξουσίας, κάτι που απέφευγε όπως ο διάολος το λιβάνι η ελληνική Αριστερά, βολεμένη στον ρόλο της διαμαρτυρούμενης δύναμης.

Προσπάθησε, μ' άλλα λόγια, να διασκεδάσει την περιρρέουσα εντύπωση ότι η Αριστερά είναι ικανή για να οργανώνει διαδηλώσεις, όχι όμως και για να κυβερνήσει. Το σταθερό προβάδισμά του σ' όλες τις μετρήσεις είναι η απόδειξη ότι βρίσκεται κοντά στον στόχο του. Το ίδιο επιχειρεί και το Podemos στην Ισπανία. Το παράδειγμα του ΣΥΡΙΖΑ λειτούργησε μεταδοτικά. Το παραδέχτηκε ο επικεφαλής του, Πάμπλο Ιγλέσιας, μιλώντας στην «Εφ.Συν.» (21-6-2014): «Η Ελλάδα είναι η πρώτη χώρα όπου η Αριστερά, ο ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να κερδίσει. Στην Ισπανία, ίσως πρέπει να κάνουμε τις ίδιες κινήσεις που έκανε ο Τσίπρας και το κόμμα του». Οι ομοιότητες δεν σταματούν εδώ. Και ο ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα και το Podemos στην Ισπανία χαρακτηρίζονται από τους αντιπάλους τους κόμματα-απειλή για τη δημοκρατία, την πολιτική ομαλότητα και την οικονομική σταθερότητα. Σας θυμίζει τίποτε η κριτική των Ισπανών συντηρητικών ότι «το Podemos κάνει χρήση προπαγανδιστικών τακτικών, ιδίων του ναζισμού»; Σας ξενίζουν οι ιερεμιάδες των συντηρητικών μέσων ενημέρωσης της Ισπανίας ότι ο Πάμπλο Ιγλέσιας είναι «τηλεοπτικός ιεροκήρυκας, λαϊκιστής, τσαβιστής και δημαγωγός»; Η Δεξιά του Αντώνη Σαμαρά και η Δεξιά του Μαριάνο Ραχόι μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερό. Όπως και οι παραφυάδες τους στο πεδίο της ενημέρωσης.

Αυτό όμως που πρέπει να κρατήσουμε από τη συνέντευξη του Ιγλέσιας είναι η φράση του πως «η λύση δεν μπορεί να περιστρέφεται γύρω από μόνο μία χώρα». Δείγμα ρεαλισμού από έναν πολιτικό που τώρα μπαίνει στα βαθιά. Πράγματι, μια αριστερή κυβέρνηση οπουδήποτε στην Ευρώπη θα έχει απέναντί της ένα ισχυρό μπλοκ εξουσιών που θα επιχειρήσει είτε να την ενσωματώσει είτε να τη συντρίψει για να μην προσβάλει ο ιός της αμφισβήτησης και άλλες χώρες. Αυτό φοβάται ο φερέοικος Γιόσκα Φίσερ και έσπευσε να προειδοποιήσει εκείνους που άλλοτε πολεμούσε στα οδοφράγματα του Βερολίνου: «Προσοχή: αν γίνει ο Τσίπρας πρωθυπουργός μπορεί να επηρεαστεί όλος ο ευρωπαϊκός Νότος».